

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

BUREAU & REDACTIE :
DRUKKERIJ COLLEX
REGULIENWAL (Stoenderpoort)
— TONGEREN —
Posttekst N° 84855. — Telefoon 19.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel fr. 1,00
Tusschen Allerlei en Provincie-
nieuws, volgens overeenkomst.
KLEINE AANKONDIGINGEN :
Van 1 tot 4 regels fr. 3,50
Bij regel meer fr. 0,75

De personen die een abonnement nemen aan den **POSTRIJDER** voor het jaar 1937, zullen het blad kosteloos ontvangen na den dag hunner inschrijving tot 31 december aanstaande.

Men kan zich laten inschrijven op ons bureau, ofwel bij middel van het inschrijvingsbulletijn, dat men verder in ons blad vindt, behoorlijk ingevuld te zenden aan : **BUREAU VAN DEN « POSTRIJDER »** te **TONGEREN.**

Tijd is Geld !

Wat heden is geschied,
Vermoeit U morgen niet !
Wat heden werd gedaan,
Is zeker van de baan !
Daarom geen tijd verspild
Indien ge slagen wilt !
Tot Godes eer volbrakt
De dagtaak die U wacht !
Voor ieder onzer geldt.
Het spreekwoord : Tijd is geld !

RECORDS

Sensatiejacht en recordwoede zijn twee kenmerken van onzen tijd.
Twee kenmerken die niet bepaald behoeven tot diegenen waarop we fier mogen zijn. Onze domheid blijkt zelden duidelijker dan juist op die kapitelen.
En uiteraard nochtans zijn sensatiejacht en recordwoede niet zó'n kwade dingen, lammer dat ze immer naar den slechten kant neigen. Maar stel u nu eens voor dat ze het naar den goeden kant deden, dat op een schoone dag een brave meneer eens voor sensatie maken door zijn gansche fortune aan de missien te geven, aan onderwijsgeestelicken te vermaken, te aan Kerstnigiften en St. Nikolaasgeschenken voor kinderen te storten ! Daarom durven we niet zeggen dat sensatiejacht op zich zelf verkeerd is.
Ook recordjacht kan veel goeds verrichten. We hebben veel respect voor het zware heerschap dat honderd meter loopt in een seconde en wat. Maar we zouden nog meer eerbied voor hem hebben als hij zó'n snel liep om ergens wat goed te gaan verrichten. En we komen weer eens bij onze Kerstmis- en St. Nikolaasgeschenken terecht. Als we daar eens 't record zagen neerhalen. Te zamen bijvoorbeeld het record der vette aren, zaliger gedachtenis, en apart elk in zijn categorie ? Wie wordt reoordhouder ? De pluimgewichten zijn even welkom als de zwaargewichten. En elk wereldrecord is een plaatsje in de gazet waard. Zelfs al gaat het maar om liefdadigheid, m'n goede portredacteur.

Gezondheidsleer

SPAAR UWE OOGEN.

Wenken tot het behoud van dit kostbaar bezit.

Door op te zien rusten de oogen uit. Men moet altijd voor voldoende licht zorgen, maar overdag verblindend licht vermijden.

Het is geraadzaam altijd recht te zitten, vooral bij het lezen, want men roept in gebukte, noch in liggende houding moet doen. Bij elke ziekte moet men de oogen ontzien ; men moet niet zelf lezen, maar zich laten voorlezen.

Het boek dat men leest, of het papier waarop men schrijft, moet minstens 30 centim. van het oog verwijderd zijn. Men moet nooit het zonlicht op de bladzijden laten vallen terwijl men leest of schrijft.

Kragen en dassen moeten nooit te nauw om den hals sluiten.

Warme en altijd droge voeten draager, ook tot het behoud der gezichtszenen bij.

Het licht moet altijd van den linker kant op het werk vallen, nooit van de rechterzijde ; hoogstens van voren.

Men moet volstrekt allen arbeid of lektuur in het schemerlicht vermijden.

Men heeft behoefte aan minstens 6 uur slaap.

De Vrouw toch aan het stuur

De vrouw aan den haard.

« De plaats van de vrouw is aan den haard ! » Van Severen leert het, zoewel als Pater Rutten, en het zal dus wel waar zijn tenaer daar die plaats de eenige is waar de vrouw werk kan verrichten dat volledig beantwoordt aan haar natuurlijken en bovennatuurlijken roeping.
Wil dat zeggen dat de vrouw moet afzijdig staan tegenover de politiek ? Verre van daar ! Zij moet juist erop waken, dat zij salve en alle moeders hem taak in dat huisland naar behooren kunnen vervullen. Maar de gansche roeping is niet bij haren

len onrechtstreeks in te grijpen in de politiek.

Onrechtstreeksche invloed.

Det ze dit kunnen, bewijst 'n korte geschiedenis, welke tijdens den kiesstrijd voor het presidentschap der Vereenigde Staten, verteld werd door mevrouw Landon, de echtgenote van den republikeinischen kandidaat, die moest wikklen voor de zeventiende populariteit van Roosevelt.
Een Indische prins was met volledig gelukkig, omdat het hem docht dat zijn vrouw een te sterken invloed op hem uitoefende. Hij vroeg zich dan ook af of de andere mannen zich in denzelfden toestand bevonden als hij.

De Roode en de Blauwe Tent.

Hij wilde daar 't fjne van weten en noodigde al zijn vrienden uit voor een tuintje. In dien tuin nu had hij twee tenten doen opslaan, een roode en een blauwe. Tijdens het feest, vroeg hij aan zijn vrienden : Dat al deggen die er zich van bewust zijn, dat ze onder den invloed staan van hun vrouw, onder de roode tent gaan zitten. Deggen die ervan overtuigd zijn dat ze aan den invloed ontsnappen, worden verzocht onder de blauwe tent te gaan plaats nemen. Hoe verbaasd keek de prins niet op, toen hij zag dat slechts één van zijn vrienden onder de blauwe tent ging zitten. Al de anderen waren zonder de minste aarzeling onder de roode tent gaan plaats nemen.

Waarom de man onder de Blauwe Tent ging.

Maar hij, die daar alleen onder de blauwe tent zat, zag er zó'n bedeesd mannetje uit, dat de prins moeilijk kon aanuemen dat hij zelfstandig genoeg van aard was, om te ontsnappen aan den invloed van zijn vrouw. Hij vroeg den euzzaat dan ook om uitleg.

— Wel, antwoordde de man onder de blauwe tent, ik bea hier komen zitten, omdat, voor ik van huis wegging, mijn vrouw mij goed op 't hart heeft gedrukt, dat ik niet steeds moest doen lijk den grootsten hoop.

Zelfopvoeding

DOELMATIGE ARBEIDSVERDEELING IN HET HUISHOUDEN.

Rust of scheppende poezen.

Menschen van betekenis, schrijvers, musici, schilders en andere kunstenaars nemen na het gereedkomen van hun werk, steeds een rustpoes, alvorens zich aan 'nieuwe geestesproducten of scheppingen te geven. Men zou dit «scheppende poezen» kunnen noemen, omdat de geest zich in dien tusschentijd, toch bezig houdt met nieuwe werken.

In den meest bescheiden overdrachtelijken zin, mogen wij ook van scheppende poezen spreken, indien wij op drukke dagen die veel van onze krachten vergen, nu en dan eens vijf of tien minuten rust nemen. De een kan langer aanzien bezig zijn dan de ander, doch zoodra men bemerkte, dat het bezigtzin zich doet gevoelen, moet men zich een kleine rust gunnen. Als regel neme men deze met tusschenpoezen van een uur als men b.v. met wasschen, strijken, innaken, groote kamerdagen of wat ook bezig is.

Den korten tijd, dat men het werk onderbreekt, gaat men even rustig zitten, loopt 's zomers even den tuin in of drinkt rustig een kopje thee of koffie. De kleine onderbreking heeft niet alleen even de gedachten afgeleid, van hetgeen, waarmede men bezig is, doch men heeft even tijd tot rusten gehad en voelt zich veel beter ; men heeft nieuwe krachten verzameld.

Geen rust nemen is verkeerd.

Men hoort zoovele huisvrouwen zeggen dat zij geen ogenblikje voor zichzelf kunnen vinden. Is dit geen overdevren plichtgevoel, waarvan tevens overlief auttije uitgaat.

Wat is het gevolg van altijd, rusteloos bezig zijn ? Niet minder, dan een overwerkte, nerveuse huisvrouw, die zeer prikkelend werkt op de overige gezinsleden en een druk op het gezin uitoefent. Het is zeer verkeerd, indien de vrouw en moeder nooit tijd weet te vinden om met man of kinderen uit te gaan, hetzij op bezoek naar een lezing of wat ook, waardoor het sleurleven op aangename wijze wordt onderbroken.

Een huisvrouw, die meent, dat zij hare plichten getrouw vervult ten aanzien van het gezin door steeds te werken berooft haarzelf en de gezinsleden van veel goed en schiet in het voornamste te kort. De gehele huishouding en al wat hiernaede verbonden is, moet op goede wijze gereguleerd worden, alles moet stipt op tijd verruigen.

Met den tijd meegaan en geest verruimen.

Ieder werkend mensch, hetzij zij huisvrouw is of in dienstverband werkt, heeft recht op een zekere vrijheid. Zou de huisvrouw, die een buitengewoon veel omvattend beroep uitoefent, dan buiten vrije uren kunnen ?

Waarom hebben zoovele vrouwen niet den moed of den wil nu en dan te breken met het seurwerk om op mooie middagen met de kinderen een wandeling te maken ? Het verstelwerk kan gerust nog wat blijven liggen, want de tijd, die men zich heeft gegund om eens te genieten is niet verloren. Opgefrist naar lichaam en geest heeft men weer nieuwe krachten opgedaan om hetgeen nog te wachten staat, uit te voeren. Wie zich tot een slaaf van zijn huishouding maakt, handelt zeer onverstandig, is steeds moe en heeft tijd noch rust om zich verder te ontwikkelen. Is het dan wel te verwonderen, dat deze categorie huisvrouwen niet met haar tijd meegaan, haar lijk niet weten te verruimen en slechts weinig op de hoogte zijn van het groote wereldgebeuren, dat zich om haar heen afspeelt ?

Doelmatige arbeidsverdeling geeft de noodige rust.

Een vrouw, die haar huishouding beheerscht, zal het werk zóo weten te organiseren, dat er tijd overblijft voor eigen genoegen en ontspanning.

Dagelijks zal zij een uurtje weten te houden voor haar zelf, dat zij naar eigen goeddunken kan bestelen, hetzij zij behoefte heeft rustig op den divan te lezen, te wandelen of zich in haar eigen hoekje terugtrekt om te nasien of te handwerken. « Haar eigen hoekje ».

Een eigen kamer is slechts in enkele gevallen beschikbaar, maar in ieder gezin is wel een hoekje in huis- of zitkamer af te zonderen voor de huisvrouw, waar zij haar eigen stoel, werktafeltje of schrijfbureau tje heeft.

Terwijl de huisvrouw rustig bezig is en de hand, naald en draad hanteert, kan zij haar gedachten laten gaan.

Het is zeker in ieder gezin mogelijk, dat de vrouw over zó'n hoekje beschikt, waar zij kan uitrusten om verloren krachten te herwinnen.

Buitenlandsche Moeiljheden

EEN NIEUWE VERDRAGSBREUK VAN DUITSCHLAND.

Op Zaterdag, 14 dezer, deelde Duitschland aan de verschillende betrokken landen mede dat het de sectie 2 van deel 12 van het Verdrag van Versailles opzegde, aangaande het voorgeschreven regiem over de scheepvaart op de stroomen : de Elbe, de Oder, de Niemen, den Donau en den Rijn. Deze mededeeling werd gelijktijdig te Londen, Parijs, Rome, Brussel, Praag, Warschau, Kopenhagen, Stockholm, Kaunas, Weenen, Bucarest, Belgrado, Amsterdam en Budapest gedaan.

Duitschland verklaart dat deze opzegging enkel een politiek doel heeft, namelijk het gezag van Duitschland over de stroomen binnen zijn grenzen te herstellen. De scheepvaart op deze stroomen, op Rijn en Elbe in 't bijzonder zal vrij blijven.

Eenzijdig en nutteloos optreden.

Er waren onderhandelingen gaande Reeds een voorloepige overeenkomst, een modus vivendi van 4 Mei 1936, had het statuut der scheepvaart op den Rijn gewijzigd. Volgens een akkoord met Frankrijk afgesloten had dit land ten voordeele van Duitschland verzaakt aan het voorzitterchap in de Rijnvaartcommissie. Alles duidde aan dat Duitschland volledige tegemoetkoming zou krijgen. Maar Duitschland heeft het einde der onderhandelingen niet afgewacht en boudweg gezegd : Dit gedeelte van het Tractaat van Versailles bestaat niet meer.

Misnoegen in Engeland.

De Engelse drukpers die grooten invloed heeft op de openbare meening toont zich misnoegd. Zóo leest men in het hoofdartikel van « Morning Post » :

« M. Hitler was op het punt voldoende te bekomen, Hij heeft geoordeeld dat het voor de Deutsche hielden een vernedering was iets te bekomen, zonder vooraf een daad geteld te hebben die een uitdaging voor de wetelijkheid was. Hij wil voortdurend Europa ingesd houden door geweldtaden van tweeden graad, opdat d't werelddeel gemakkelijker de grootere geweldtaden zou aanmerken als ze komen zullen. Indien Europa gewoon is lijdzaam deze Deutsche geweldtaden te slikken, zal het ook een handgreep tegen Dantsig of tegen Oostenrijk aanvaarden. Het eenige gevaar voor Duitschland is dat het te veel op deze lijdzaamheid van Europa zou rekenen, in

alle geval 't is van wege Duitschland een politiek die weinig geschikt is om hem de veiligheid door vrede te bezorgen, waarvan Duitschland beweert een zóo vurig kampioen te zijn ».

En Daily Herald verklaart eveneens : « Met deze schikking van het Tractaat van Versailles te veranderen heeft Duitschland de laatste schikking verscheurd die hem zekere verplichtingen voor het binnenland oplegt. Dus elke nieuwe opzegging zal betrekking hebben op buitenlandse schikkingen. En Hitler maakt er geen geheim van : Hij wil Dantsig en Meneel, en het grondgebied na den laatste oorlog afgestaan, en de koloniën ».

Oornst zonder voordeel.

Men ziet gezegp uit deze aanhalingen, die men kan vermeerderen dat de doenzwijze van Duitschland van aard is om onrust te stichten. Vooreerst kan dit land er nochtans niet bij halen. Integendeel zóo al men uit vele bronken verneeemt, de moed neemt toe : Vetstoffen, vleesch, grondstoffen voor de nijverheid ontbreken, alsook gevezen of goudgeld, die zouden moeten dat alles in het buitenland te kopen. En om dat goudgeld of die deviezen te bekomen zouden de landen die over die betaalmiddelen beschikken moeten loenen aan Duitschland. Maar zoolong Duitschland blijft zeggen dat « kanoniën hem noodzakelijker zijn dan boter » krijgt het geen lening ; en zijn politiek van bedreiging loopt uit op verscheuring van nood voor de eigen bevolking.

Aan wien de schuld ?

Duitschland beweert dat het Franco-Russisch akkoord schuld is van zijn herbewapening. Men kan gemakkelijk deze thesisonkeeren en zeggen dat het gevaar, de bedreiging van Duitschland uitging uit Frankrijk tot het akkoord met Rusland gedwongen heeft. Daarenboven, Duitschland heeft ook beweerd dat Engeland zich meer en meer bij Frankrijk aansluit. En dat zou de Duitschers moeten voorzichtig maken. Zonder op zee te overwinnen hebben ze niets bereikt. De geschiedenis van Griekenland, van Rome Carthago, van Spanje-Holland, van Holland-Engeland, van den Wereldoorlog, toont dat steeds de heerschappij ter zee ook te land doet zeevieren. En de Engelsen hebben geld, de noodige scheepstimmerwerven en den wil om steeds een grooten voorsprong op de Duitschers te behouden. Men, zee het hierna volgend bericht en men zal oordeelen.

ENGLAND. — « Herbewapening in een steeds sneller tempo.

» Het rythme der herbewapening van Groot Brittanje wordt steeds versneld.
» De fabrieken nemen geen enkele bebeling meer aan, tenzij voor de landsverdediging.
» Zelfs de kontraktken die een jaar geleden voor rekening van het buitenland werden gesloten, zijn voor onbepaalde tijd verdaagd ».

« Voor de krijgsluchtvaart,

» Londen, 18 November :

» De onderstaatssecretaris bij de Luchtvaart verklaarde dat de regering 8000 vliegtaren grond aankocht om er militaire vliegvelden van te maken ».

Beoordeeling van den toestand.

En in onze vertroebelde wereld is het nuttig dat er zich zóo groote zee-macht in handen van de Engelse regeering bevindt, want moest een wereldrijk als het Engelse ineenzinken, dat gaf een ontredenderoed heel de wereld, waarvan men zich nu geen gedacht vormt, en waarvan de gevolgen voor vrijheid en beschaving best kunnen vergeleken worden met de ineenzinking van de Romeinische heerschappij in het Westen.

In alle geval, de zucht tot zelfbehoud van Engeland verplicht dit land tot verduelijging van België. Dat is eenwenlang zoo geweest en blijft nog zoo. En wij hebben zóoeken steun en verdediging nodig. Vroegertijd dreigde het gevaar doorgaans aan de Zuidergrens ; thans aan het Oosten. Men oordeelt slechts volgens het onderstaand bericht. Daar mag men echter niet uit besluiten dat de donderwolk gaat onweer worden. Ze kan nog afrijden, al wordt er ook beweerd dat 1937 een gevaarlijk jaar zou worden. Niemand beschikt over het geheim der toekomst :

Non. L'avenir n'est à personne.

Sure ! L'avenir est à Dieu !

DUITSCHLAND.

Versterking van het garnizoen te Aken.

Den laatste tijd hebben de Deutsche legeroverheden het garnizoen der vlak bij ons grondgebied gelegen stad Alken aanzienlijk versterkt.

Na de bezetting van het Rijnland was evenwel een betrekkelijk zwakke militaire toegenmacht te Aken ondergebracht.

Sedert vorige week zijn die duizend man in deze stad aangekomen, namelijk drie regimenten infanterie, drie compagnie mitrailleurs en een 1500 man sterke luchtvaartartillerie, een aanzienlijk detachement van de militaire luchtvaart.

De twee kazernes zijn te klein geworden voor een dergelijk garnizoen, zoodat men dan ook een deel van de troepen bij de bevolking heeft moeten inkwartieren.

Feuille weken geleden was daar uit Keulen reeds een gemotoriseerd regiment aangekomen. Dit werd tijdelijk in drie leken geluist. Voorts wordt nog artillerie verwacht.

Nieuwe kazernes zijn thans in aanbouw onder meer ten zuiden van de middenstaete in de wijk Lichtenbusch. Volgens de « Nation Belge » zouden de Deutsche militaire overheden het inzicht hebben om deel van deze troepen over het Belgisch-Duitsche grensgebied te verdeelen.

De Burgeroorlog in Spanje

Madrid nog niet gevallen.

Nog is Madrid niet omsingeld... We moeten het weer eens herhalen. De toestand onder de aanhoudende gevechten blijft zóoals hij de vorige week was. De Witten of opstandelingen drongen van het Noord-Westen de stad binnen en ze zouden langs daar het Universiteitkwartier bereiken hebben. Dit kwartier ligt ten N. van de Noordstaete. Ze zijn dus nog niet zover als we in ons vorig nummer zegden, want toen meende men dat ze reeds tot de Noordstaete en de Zuid staete waren doorgedrongen. Van deze lat is sedert toen zelfs geen sprak meer in de berichten, en ook de Noordstaete schijnt de aanval er nog niet bereikt te hebben.

Men zet hieruit dat we spoedig genoeg berichten van ernstigen aard mededeelen.

De waterbevoorrading.

Nu verklaart men weer eens dat men Madrid tot overgave zal dwingen door het afsnijden van de watervoorziening. Dat werd reeds medegedeeld op 26 Augustus jl. toen een bericht in de dagbladen verscheen met de hoofding : « Madrid zonder water ». Verder zegde dat bericht dan dat generaal Mola de twee waterleidingen die Madrid van water voorzien in zijn macht had en dat hij naar willekeur dat toever van het water kon afsnijden ». (Belang van Limb., 26.8.1936).

Daar men niet aarzelt de stad Madrid uit vliegtuigen te bombardieren, en branden te stichten, zou men natuurlijk die watervoorziening ook afsnijden als het mogelijk was. Maar men moet omgekeerd dan ook aanuemen dat de Witten Noordwaarts van Madrid nog op grooten afstand toestand ontmoeten. De waterleiding van Lozoya b.v. brengt het water van 70 kilom. aan.

Een beoordeeling van den toestand.

Ziehier overigens hoe een deskundige op 17 dezer den toestand beoordeelt : « Wat de toekomst aangaat, de inname van Madrid, die acht dagen geleden als « nakkend werd aanzien, schijnt thans veel minder verzekerd. Ongetwijfeld de leger van Franco hebben het voordeel van betere leiding en betere bewapening, » alook het voordeel van elken leigeraar » over een groot achterland te beschikken. » Maar werkt de tijd immer ten voordeele van de Witten ? Men moet zich herinneren, dat Madrid slechts half omsingeld is. Het achterland der stad 's rijk. » wie kan met juistheid de grootte en de » werkdigheid bepalen van den steun » dien de honden van buiten ontvangen, » van Rusland b.v. In zake voorspellingen » moet men zich dus zeer voorzichtig toonen ».

Bij het lezen van deze nachtere opmerkingen, zal men zich herinneren dat de « Postrijder » al deze bezhouwinken op tijd en stond heeft vooruitgezet.

De langdurige strijd en zijn gevolgen.

Deze langdurige strijd om het bezit van een niet versterkte stad is bevreemdend. Maar volgens de laatste berichten zou het aanvullend leger over zóo wat 40.000 man beschikken, en Madrid is zóo groot als Brussel met al zijn voorsteden. Er aan dan van omsingeling geen sprak zijn en de historische stad brengt het gevaar van een tegenaanval.

Madrid zelf zal veel onder de beschieting, de luchtbombardementen en de straatgevechten lijden. Vele en rijke kunstschatten zijn in gevaar.

Volgens een telegram uit Madrid van 18 dezer, had het bombardement op zes verschillende plaatsen brand doen ontstaan en 's nachts bood de stad het beeld opene